

Parque Sandeman

Alhoewel Sevilla met haar parken pronkt als een pauw met zijn mooiste veren, verdringt Parque Sandeman in Jerez de la Frontera met gemak de herinneringen aan de weelderige rustpunten van de hectische Zuid-Spaanse hoofdstad die we eerder bezochten. Parque Sandeman is een tamelijk onnozel parkje dat er waarschijnlijk over tien jaar nog steeds uitziet alsof het pas is aangelegd. Het is kaal, de bankjes zitten niet lekker, als het waait zit je nergens uit de wind en het uitzicht op de buitenwijk van Jerez is adembenemend. Een man laat zijn hond uit. Twee jongens gooien met sinaasappels die uit de bomen zijn gevallen naar een stelletje op een bankje om de romantiek te verstoren. Een zuidelijk Willy Dobbplantsoen.

Het park ligt tegenover de ingang van de sherrybodega van Sandeman waar 26 miljoen liter sherry ligt opgeslagen. De Schot George Sandeman importeerde aan het eind van de achttiende eeuw sherry uit Jerez naar Londen. In oktober 1928 werd de beeltenis van 'Zorro' (Spaanse sombrero, Portugese cape) voor het eerst op het etiket van een sherryfles gedrukt, in een onmogelijke pose die suggereert dat hij met opgetrokken schouders een glas sherry via zijn rechteroor tot zich zal nemen. Ondertussen is er ook een heuse Zorroiaan, een paar straten verderop.

De bodega's in Jerez bepalen voor een groot gedeelte het stadsbeeld, omdat de sherryvoorraad middenin het centrum wordt bewaard. De sherry verspreidt een zoete, weeïge geur die tot ver buiten de opslagplaatsen reikt. Alsof de warmte niet bedwelmend genoeg is.

Als je naar de plaatselijke VVV gaat, zal een behulpzame dame je voorrekenen hoe je Jerez de la frontera in een dag kunt bekijken. Ze dicteert streng de aankomst- en vertrektijden bij de diverse sites. Plassen doe je maar in je broek. Je mag hopen dat ze niet naar buiten kijkt als je op een verkeerd tijdstip het VVV-kantoor opnieuw passeert.

De VVV adviseert nadrukkelijk Parque Sandeman niet te bezoeken. Dat werkt als een rode lap op een stier, want het totale gebrek aan allure is betoverend. In de jaren zeventig werden stille drinkers via reclameboodschappen aangespoord hun geheim met Sandeman te delen. Er is niets geheimzinnig aan dit park, maar het Generalife in Granada verbleekt bij een plek waar schaamstruiken – een vakterm voor openbaar groen dat lelijke delen van gebouwen toedekt - vrij in de ruimte zijn gezet als sculpturen. Onweerstaanbaar, zelfs voor geheelonthouders.

© Sjaak Langenberg, 2014. Alle rechten voorbehouden. Deze tekst wordt uitsluitend aangeboden voor persoonlijk gebruik. Niets uit deze publicatie mag worden veeveelvoudigd of openbaar gemaakt zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.